

Invanda fotspår

Jag och min kollega på Trappanér bad en eftermiddag för våra hemlösa gäster. Många har kommit till tro och börjat vandra med Gud. Tyvärr faller en del tillbaka i gamla fotspår. Denna eftermiddag kände vi oss frustrerade över just detta. Mitt i bönen fick jag se en syn. Jag såg en människa som vandrade i sanden. Fotavtrycken var tydliga. Helt plötsligt stannade personen upp och såg tveksam ut. Han såg framåt, där var inga fotspår eller ingen markerad stig. Då vände sig personen om och skulle precis gå tillbaka i sina välkända och upptrampade spår. En kraftig vindpust blåste förbi och raderade ut de gamla spåren. Det fanns ingen tydlig väg tillbaka. Med förnyad beslutsamhet vände han sig åter framåt och fortsatte sin vandring med fasta steg. Guds ande manade oss genom denna syn, att be att Den Heliga Ande skulle radera ut alla gamla invanda fotspår i våra "skyddslingars" liv. Vi fick bönesvar redan efter ett par dagar.

En av våra gäster, har nu varit kristen ett år. Vi kan kalla honom David. Han har ett tungt förflutet bakom sig, både vad gäller drogmissbruk och kriminalitet. På sistone har han tappat glädjen i sin tro och blivit modlös och förvirrad. Vi har försökt uppmuntra David, men han har bara uttryckt hopplöshet och att vägen verkar för svår. Fyra dagar efter att vi bett att Herren skulle blåsa bort hans gamla fotspår, blev David nerlagen och rånad. Han hade sökt upp sina kriminella kompisar för att göra upp gamla affärer. David klarade sig med livet i behåll, men blev chockad av deras handlande. Detta liv ville han inte ha del av längre och var helt förkrossad. Tidigare hade hämnd varit den naturliga reaktionen. Men nu kände David sig bara tacksam för att han levde. Han förstod att han hade haft änglavakt. David har vänt sig till sin Herre igen, med ny beslutsamhet och glöd.

I början av vår vandring med Jesus, i nyförälskelsens tid, är allt nytt och spännande. Vi håller hårt i Jesu hand och ser med förväntan hur han leder oss varje dag. Framtiden ser ljus ut, även om vi inte vet allt vad den innehåller. Men han har ju heller inte lovat att lysa upp vägen någon längre sträcka framåt. Herrens löfte är att vara med oss steg för steg, dag för dag. I Psalm 119:105 står det; *"Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig"*. Som i alla relationer är det lätt att ta varandra för givet efter ett tag. Vi kanske börjar slarva med vår bön och bibelläsning, eller gemenskapen med andra troende. Då försvinner glädjen och kraften i vår tro ganska lätt. Det är som att ta ut ett glödande kol ur elden och lägga det vid sidan av eldstaden. Kolet slocknar och kallnar väldigt snabbt.

I detta läge är det frestande att lyssna på förrädiska tankar som,

- Vad jobbigt allt känns. Jag ger upp. Det var bättre i mitt gamla liv. Då hade jag i varje fall kontroll själv. Jag orkar inte leva upp till allas förväntningar på mig som kristen. Herren känns så långt borta. Han har nog tröttnat på mig. Det är kört!

Låter vi dessa tankar bygga bo i vårt sinne är det lätt att vända sig om och lockas att gå tillbaka i sina invanda gamla spår. Precis som Israels folk när de knorrade i öknen och längtade tillbaka till Egypten. Men då kommer den Heliga Anden och blåser bort spåren och lägger tillbaka kolet i elden så att det börjar glöda igen. Genast får vi förnyad kraft att fortsätta vår vandring med Jesus. Paulus beskriver sin väg med Herren med följande ord: "Jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig och löper mot målet... och fortsätter på den väg jag påbörjat". (Fil.3:13-14)